

www.irhesabdaran.ir

ترجمه فارسی :

professional english in use finance

این فایل در آی آر حسابداران تهیه و تنظیم و منتشر شده است. هرگونه کپی برداری از آن ممنوع می باشد.
برای دانلود رایگان و تهیه فایل های حسابداری به سایت آی آر حسابداران سر بزنید .

درس یک : پول و درآمد

الف : پول و ارز :

پولی که در یک کشور مورد استفاده قرار میگیرد – مانند یورو ، دلار ، ین و ... – ارز آن کشور می باشد.

وجه نقد به پول در شکل های سکه و اسکناس گفته میشود. اما بخش اعظم پول مشتمل بر سپرده بانکی است :
یعنی پولی که مردم و سازمان ها در حساب های بانکی خود دارند . بیشتر این پول روی کاغذ – یعنی فقط به صورت اسمی – بوده و در حدود ده درصد آن به شکل پول نقد در بانک ها وجود دارد .

ب : امور مالی شخصی :

- تمام پولی که شخص به عنوان پرداختی اش دریافت یا کسب میکند، درآمد او می باشد.
- درآمد میتواند شامل هر یک از عوامل زیر باشد :
- حقوق : پولی که به صورت ماهیانه توسط کارفرما پرداخت می شود : یا دستمزد : پولی که به ازای یک روز یا ساعت پرداخت شده و شخص معمولاً به صورت هفتگی دریافت میکند.
- اضافه کار : پولی که بابت ساعات اضافه کاری دریافت میکند
- حق کمیسیون یا دلالی : پولی که به فروشنده یا کارگزار پرداخت می شود – درصد خاصی از درآمد دریافتی کارمند.
- پاداش : پول اضافه ای که به منظور دستیابی به یک هدف خاص یا نتایج خوب مالی پرداخت میشود.
- حق الرحمه : پولی که به افراد حرفه ای نظیر وکلا یا معماران پرداخت میشود .
- باز نشستگی : پولی که توسط یک شرکت یا دولت به افراد بازنشسته پرداخت میشود.

حقوق و دستمزد معمولاً پس از کسر هزینه تامین اجتماعی و حق بازنشتگی پرداخت میشود. به مبالغ پولی که افراد به صورت منظم باید هزینه کنند، مخارج گفته میشود مخارج شامل موارد زیر است :

- هزینه های زندگی : پولی که بابت نیاز های روزمره مثل غذا و پوشاس و حمل و نقل عمومی خرج میشود .
- صورت حساب ها : درخواست پرداخت پول برای خدماتی مثل برق و گاز و تلفن.
- اجاره بها : پولی که بابت استفاده از خانه یا آپارتمان پرداخت میشود.
- رهن : پول امانی جهت خرید یک آپارتمان یا خانه که مجدداً به صاحب اصلی آن پس داده میشود.
- بیمه خدمات درمانی : تامین در برابر هزینه های پزشکی جهت بیماری یا صدمات ناشی از تصادف.
- مالیات : پول پرداختی برای تامین مالی مخارج دولتی.

به برنامه مالی که نشان می دهد یک شخص یا سازمان به چه مقدار پول برای دخل و خرج خود نیاز دارد ،
بودجه گفته می شود.

درس دوم : امور مالی تجاري

الف : سرمایه

وقتی افرادی میخواهند شرکتی را تاسیس یا راه اندازی کنند ، به پولی به نام سرمایه نیاز دارند. شرکتها میتوانند این پول را از بانک ها قرض بگیرند که به آن وام میگویند. وام باید همراه با بهره بازپرداخت شود : آورده شرکتا تاییدیه است که تعداد واحد های مالکیت یک شرکت را نشان میدهد. (به درس ۲۹ مراجعه کنید) به افرادی که پول خود را در سهام سرمایه گذاری میکنند، سهامدار میگویند و آنها مالک بخشی از شرکت هستند. به پولی که سهامداران تهیه میکنند، سرمایه سهمی میگویند. افراد و موسسات مالی ، به عنوان سرمایه گذاران، نیز میتوانند با خرید اوراق قرضه به شرکت ها پول قرض بدهنند. منظور از اوراق قرضه، وام های است که بهره پرداخت میکنند و در تاریخ مشخصی در آینده باز پرداخت میشود. (به درس ۳۳ رجوع کنید). پولی که یک فرد یا واحد تجاري به دیگر افراد یا واحد های تجاري بدهکار است – یعنی باید بازپرداخت شود – بدهی نامیده می شود . در حسابداری معمولاً به دیون شرکت ها بدهی گفته میشود . بدهی های بلند مدت شامل اوراق قرضه می باشد ؛ بدهی های کوتاهه مدت شامل بدهی به فروشنده گانی است که کالا یا خدماتی را به صورت نسیه خریداری کرده اند. منظور از نسیه، پرداخت وجه در زمان آینده است. به پولی که واحد های تجاري برای مخارج روز مرہ استفاده میکنند ، یا برای خرج کردن در اختیار دارند ، سرمایه کاری یا موجودی نقدی گفته میشود.

ب : درآمد

تمام پولی که در یک دوره زمانی مشخص وارد شرکت میشود ، درآمد می باشد. اگر هزینه های فروش و هزینه های عملیاتی مثل جاره بها و حقوق را از درآمد کسر کنیم ، مقدار سود، یا درآمد خالص بدست می آید. به بخشی از سود که شرکت به سهامدارانش می پردازد، سود نقدی سهام گفته میشود. شرکت ها بخشی از سود های خود را به عنوان مالیات برای تامین مخارج دولتی به دولت پرداخت میکنند. آنها همچنین بخشی از این پول را برای مصرف آتی نگهداشه یا حفظ میکنند.

ج : صورت حساب های مالی :

شرکت ها اطلاعات مربوط به وضعیت مالی خود را در صورت حساب های مالی ارایه میکنند. ترازنامه نشان می دهد . دارایی چیز های که شرکت دارد- بدهی ها – پولی که بدهکار است- و سرمایه آن را نشان می دهد .

حساب سود وزیان، درآمد ها و هزینه های شرکت در طول یک دوره خاص ، مانند یک ساله یا سه ماهه را نشان میدهد.

درس سوم : حسابداری و عملیات حسابداری

الف : حسابداری

- حسابداری عبارت از ثبت و خلاصه کردن تراکنشهای مالی ، یا معامله تجاری، شرکت نظیر خرید و فروش ، و گزارشگری آنها به شکل صورت حساب های مالی (به درس های ۱۴ و ۱۱ رجوع شود). در بسیاری از کشور ها، حسابداری یا حرفه محاسبه گری ، سازمان های حرفه ای را دارند که سیستم آموزشی و امتحانی مخصوص به خود ار داشته، و قوانین تخصصی و اخلاقی خودشان را تدوین میکنند : این قوانین مرتبط با روش های پذیرفته شده برای انجام امور می باشد.
- دفتر داری : ثبت تراکنش های روزانه واحد تجاری است.
- حسابداری مالی شامل دفتر داری و تهیه صورت حساب های مالی برای سهامداران و بستانکاران (افراد سازمان های که پولشان را به شرکت قرض دادند) می باشد.
- حسابداری مدیریت مشمول استفاده از داده های حسابداری توسط مدیران جهت برنامه ریزی و اتخاذ تصمیمات میگردد.

ب : حسابرسی :

حسابرسی به معنی بررسی سیتم های کنترل شرکت و دقت و کامل بودن سطح آن ، یافتن خطاهای تقلب های احتمالی ی باشد؛ تقلب موردی است که شرکت ممکن است به صورت عمدى اطلاعات غلطی را ارایه نماید.

- حسابرسی داخلی توسط حسابداران خود شرکت یا حسابرسان داخلی انجام میشود.
- حسابرسی خارجی به وسیله حسابرسان مستقل انجام می شود؛ آنها اشخاصی هستند که کارمند شرکت نیستند.

حسابرسی خارجی به بررسی صحت و سقم و منصفانه بودن صورت های مالی میپردازد. حسابرسی خارجی سعی در جلوگیری از آنچه که حسابدارای خلاق نامیده می شود دارد؛ حسابداری خلاق به معنی ثبت تراکنش ها و ارزش ها به گونه ایست که نتیجه اشتباہی – معمولاً سود ساختگی بسیار زیاد- را نشان میدهد. همیشه بیش از یک راه برای ارایه حساب ها وجود دارد. حسابها در شرکت های بریتانیایی باید دیدگاه صحیح و منصفانه ای از وضعیت مالیشان را نشان بدهند. این بدین معنی است که صورت حساب های مالی باید تصویر واقعی و قابل اعتمادی از شرایط فعلی را منعکس نماید.

ج : قوانین ف قواعد و استاندارد ها

در بیشتر شرکت های قاره اروپا ، و نیز در ژاپن ، قوانینی در ارتباط با حسابداری وجود دارد که توسط دولت تدوین شده است . در آمریکا شرکت های که سهام آنها در بورس عمومی خرید و فروش میشود ، باید از مجموعه قواعد

آی‌آر حسابداران - سایت تخصصی دانشجویان حسابداری ایران

تدوین شده توسط کمیسیون بورس اوراق بهادار، که نمایندگی دولتی است، تبعیت کنند. در بریتانیا این قواعد، که به آن ها استاندارد ها گفته میشود، توسط سازمان های مستقلی نظیر هیئت تدوین استاندارد های حسابداری و توسط خود حرفه محاسبه گری ایجاد میگردد. از شرکت ها انتظار میروند که از این استاندارد ها در حساب های سالیانه شان استفاده نمایند تا تصویر واقعی و منصفانه از خود را نشان دهند.

شرکت ها در بیشتر کشور های انگلیسی زبان تا حد چشمگیری تامین مالی خود را توسط سهامداران، هم افراد شخصی و هم موسسات مالی انجام میدهند. در این کشور ها صورت حساب های مالی برای سهامداران تهیه می شود. اما در بسیاری از کشورهای قاره اروپا تامین مالی در واحد های تجاری تا حد زیادی با کمک بانک ها صورت میگیرد، بنابراین صورت حساب های مالی و حسابداری برای بستانکاران و مقامات مالیاتی تهیه میگردد.

دانلود رایگان بیش از هزاران فایل آموزشی رشته حسابداری در سایت زیر

www.irhesabdaran.ir

درس چهارم : دفتر داری

الف : دفتر داری دوبل (روش مترادف حسابداری)

«ظاهر یونس» در اداره حسابداری یک شرکت تجاری کار میکند: "من کارم را به عنوان یک دفتر دار شروع کردم. دفتر دار تراکنش های روزانه شرکت را ثبت میکند؛ منظور از تراکنش ها، فروش، خرید، بدهی ها، هزینه ها و غیره می باشد. هر نوع تراکنش در حسابی جداگانه ثبت می شود: حساب موجودی نقد، حساب بدهی ها، و غیره. دفتر داری دوبل حسابداری سیستمی است که دو طرف تراکنش را ثبت میکند. هر تراکنش هم بدھکار-کاهنده-یک حساب و هم بستانکار-افزاینده-حساب دیگری می باشد. برای مثال، اگر شرکتی مقداری مواد خام- یعنی مواد و قطعات مورد استفاده برای ساختن محصولات- خریداری نماید که هزینه آن را یک ماه بعد پرداخت کند، شرکت حساب خرید خود را بدھکار و حساب فروشنده را بستانکار میکند. مادامی که این کار باعث کاهش سطح موجودی کالا-کالای آماده برای فروش- شرکت گردد، حساب موجودی کالا بدھکار می شود. همچنین افزایش متناسبی در بدھکاران شرکت - یعنی مشتریانی که به ازای کالا یا خدمات خریداری شده به شرکت بدھکار می باشند.- وجود دارد و حساب بدھکاران یا حساب های پرداختی بستانکار می شود. در حساب ها، حساب بدھکار در سمت راست و بستانکاران در سمت چپ ثبت میگردد. اگر دفتر داران کار خود را به درستی انجام دهند، مجموع حساب بدھکار همیشه با مجموع حساب بستانکار برابر خواهد بود.

ب دفتر روزنامه و کل :

برای حساب های نظیر حساب خرید و فروش، که ارقام تراکنسی زیادی دارند، شرکت ها اغلب این تراکنش ها را در دفتر روزنامه وارد کرده و سپس خلاصه روزنامه یا هفتگی ثبت ها در ثبت های اصلی دوبل وارد میکنند.

در بریتانیا به دفاتر اصلی حساب ها، دفتر معین میگویند. بستانکاران - فروشنده گانی که شرکت به ازای پول خرید به صورت نسیه به آنها بدھکار می باشد- در حساب خرید دفتر کل ثبت می شوند. آنها از این اسمی استفاده میکنند، هرچند که این روز ها تمامی اطلاعات بر روی کامپیوتر قرار دارد.

نکته: در بریتانیا اصطلاحات بدھکار و بستانکاران را میتوان به اشاره به افراد یا شرکت های که به شرکت مقرض بوده یا شرکت به آنها مرض می باشد، یا برای اشاره به مجموعه مبلغ پولی در یک حساب یا ترازنامه به کار برد.

ج : تراز کردن دفاتر

در پایان دوره حسابداری، مثلاً یکسال، دفتر داران تراز آزمایشی تهیه میکنند که این تراز مانده های بدھکاران و بستانکاران حساب های مختلف را در یک صحفه وارد میکند. باز هم مثل همیشه جمع بدھکار باید معادل جمع کل بستانکار باشد. آنگاه حسابداران میتوانند از این ترازها برای تهیه صورت حساب های مالی سازمان ها استفاده کنند.

درس پنجم : قوانین مربوط به شرکت ها

الف : شرکت تضامنی

شرکت تضامنی ، نوعی واحد تجاری است که چندین نفر با همدیگر کار کرده ، و ریسک ها و سود های آن را با هم به اشتراک میگذارند. در بریتانیا و ایالات متحده ، شرکت های تضامنی مسئولیت محدودی برای بدھی ها ندارند، پس شرکا کاملا قابل اطمینان مسئول هرگونه بدھی واحد تجاری می باشند. بعلاوه، شرکت تضامنی شخصیت حقوقی نمی باشند، و در مواردی که اقدامات قانونی انجام می شود، این شرکا شخصی هستند که به دادگاه فرخوانده می شوند نه شرکت تضامنی . در بیشتر کشور ها قاره اروپا، انواع مختلفی از شرکت های تضامنی وجود دارند که این شرکت های تضامنی شخصیت حقوقی هستند.

مسئولیت محدود

شرکت ، واحد تجاری است که شخصیت حقوقی داشته باشد. به بیان دیگر، شرکت وجودی مستقل از مالکان و سهامدارنش دارد. شرکت میتواند قرارداد منعقد کرده ، در صورت تخطی از مفاد قراردادی ، می توان آن را به دادگاه فرخواند یا تحت پیگیری قانون قرار داد. شرکت میتواند(به لحاظ نظری) تا ابد به فعالیت خود ادامه بدهد، حتی اگر تمامی کارکنان و مالکان آن تغیر کنند. بیشتر شرکت ها مسئولیت محدود دارند؛ مسئولیت محدود یعنی اینکه مالکان کاملا قابل اطمینان – یا مسئول – بدھی های شرکت نمی باشند . به این نوع شرکت ها، شرکت سهامی با مسئولیت محدود به سرمایه ثبت شده می گویند. بدھی این شرکت ها به ارزش سرمایه سهام انها محدود می باشد؛ سرمایه سهام مقداری وجه نقد است که سهام داران به شرکت آورده اند. این محدودیت بدھی یا مسئولیت باعث تشویق سرمایه گذاران به پذیرش ریسک پولی میگردد تا از این روش مالک قسمتی از شرکت ها شوده و در عین حال مدیریت این شرکت ها به مدیران شایسته و مدیران ارشدی به نام مدیر یا اداره کننده واگذر میگردد.

این مدیران و مدیران اجرایی تمام وقت شرکت را برای مالکسان ان اداره میکنند. رویه های استانداردی برای اداره کردن شرکت وجود دارد؛ منظور از اداره کردن شرکت روش اداره شرکت توسط مدیریت برای سهامداران، و نیز چگونگی مسئولیت پذیری مدیران در قبال سهامداران می باشد. این روش ها شامل موارد زیر می باشد : تفکیک شغل ریاست از مدیر عامل ، و داشتن چندین مدیر غیر اجرایی در هیئت مدیره ای که به صورت تمام وقت برای شرکت کار نمیکنند اما میتوانند مشاوره های کارشناسانه به شرکت بدهند. مدیران اجرایی اغلب بی طرفتر هستند؛ یعنی کمتر تحت تاثیر نظارت و عقاید خودشان قرار میگیرند. همچنین یک کمیته حسابرسی ، متشكل از چندین مدیر غیر اجرایی وجود دارد، که حسابرسان کار خود را به این مدیران اجرایی کمیته گزارش می دهند

ج : تاسیس شرکت

آی آر حسابداران - سایت تخصصی دانشجویان حسابداری ایران

- هنگامی که افرادی شرکت های را تاسیس میکنند، آنها اساسنامه شرکت و شرکتname را تهیه یا تنظیم میکنند. این اساس نامه موارد زیر را شرح میدهد :
 - حقوق و وظایف سهامداران و مدیران
 - روابط بین طبقات مختلف سهامداران (به درس ۲۹ رجوع کنید)
 - روابط بین سهامداران و شرکت و مدیرانش
- شرکت نامه موارد زیر را شرح میدهد :

- موقعیت مکانی دفتر ثبت شرکت ؛ یعنی جائی که اسناد رسمی برای آنجا ارسال میشود
- هدف شرکت - یعنی مقاصد و اهداف کلی شرکت
- سهام سرمایه مجاز - یعنی حداقل سهام سرمایه مجاز که شرکت میتواند منتشر کند یا داشته باشد.

درس شش : قوانین مربوط به شرکتها ۲ :

الف : شرکت های خصوصی و عمومی

شرکتهای خصوصی عموما در انتهای نام خود عبارت "با مسئولیت محدود" را یدک میکشند. این شرکتها مجاز به فروش سهم یا سهام خود در بازار های آزاد نمی باشند. بیشتر شرکتها خصوصی هستند؛ در بریتانیا حدود یک میلیون شرکت خصوصی و در مقابل حدود ۲۰۰۰ شرکت سهامی عام با مسئولیت محدود وجود دارد. این شرکتها در انتهای نام خود پسوند (شرکت سهامی با مسئولیت محدود) را داشته و سهام آنها به طور عمومی در بازار بورس لندن خرید و فروش می شود. بازار بورس، بازاری است که همه میتوانند در آن سهام خرید کنند. معادل آمریکایی شرکت سهامی عامی با مسئولیت محدود، شرکت ثبت شده در کمیسیون بورس اوراق بهادر می باشد. شرکت های ثبت شده در کمیسیون بورس و اوراق اوراق بدھی، که به آنها شرکت های بورسی یا شرکت های پذیرفته شده در بورس گفته می شود ، باید گزارش های فصلی (یعنی هر سه ماه یکبار) تهیه کنند. این شرکتها موارد زیر را گزارش میکنند:

- درآمد حاصل از فروش یا مقدار کل فروش - پول دریافتی حاصل از فروش کالا یا خدمات در دوره توسط شرکت
- سود ناخالص - کل فروش منهایی هزینه های فروش
- سود خالص - سود ناخالص منهایی هزینه های اداری و مالیات

شرکت های فعال در بازار بورس لندن، که به آنها شرکت های دارای منطقه رسمی یا قیمت گذاری شده در بورس نیز گفته می شود، باید گزارش های میان دوره شش ماهه را تهیه کنند که در مورد صورت وضعیت پیشرفت شرکت، اطلاعاتی را به سهامداران بدهد. این گزارش ها حسابرسی نمیشوند.

تمامی شرکت های که سهامدار دارند، باید در پایان هر سال مالی، گزارش سالیانه را برای سهامداران ارسال کنند. گزارش سالیانه حاوی اطلاعاتی درباره بررسی فعالیت های سال های گذشته ، و سنجش و توضیح وضعیت مالی و نتایج شرکت می باشد. بعلاوه صورت حساب های مالی و یاداشت های همراه آن (به درس های ۱۱ و ۱۴ مراجعه شود)، و گزارش حسابرسان در باره صورت حساب های مالی وجود دارد.

مجمع عمومی سالانه :

شرکت های عمومی باید مجمع عمومی سالیانه برگزار کنند، و بیشتر شرکت های خصوصی نیز چنین کاری را انجام می دهند . در این جلسه سهامداران می توانند از مدیران در مورد محتوای اطلاعاتی گزارش سالیانه، رای برای پذیرش یا رد کردن سود نقدی سهامتوسط مدیران ، و رای بر جایگزینی های مربوط به اعضاي بازنشسته و هیئت مدیره سوال کنند. بعلاوه این جلسه میتواند هرگونه امور تجاری را ، که در شرکت نامه یا گاوهینامه تاسیس شرکت و اساسنامه یا ایین نامه ان ذکر شده ، انجام دهنند.

آی‌آر حسابداران - سایت تخصصی دانشجویان حسابداری ایران

اگر بحرانی به وجود آید ، مدیران یا سهامداران میتوانند درخواست برگزاری مجمع عمومی فوعلاده جهت بحث در مورد وضعیت پیش آمده داشته باشند. برای مثال، اگر ادعاهایی مبنی بر سوء مدیریت یا سوء رفتار توسط مدیران وجود داشته که طی آن مدیران رفتار غیر قانونی داشته اند، می توان مجمع عمومی فوعلاده برگزار کرد.

درس ۷ : سیاستها و استانداردهای حسابداری

الف : ارزشیابی و اندازه‌گیری

سرمایه‌گذاران در شرکت میخواهند بدانند که ارزش شرکت چقدر است، از این بابت شرکت‌ها باید به طور منظم ارزش دارایی‌ها و بدھی هایشان را منتشر کنند. همچنین شرکت‌ها باید سود یا زیان خود را محاسبه نمایند: مدیران شرکت و نیز سهامداران، دارندگان اوراق قرضه، مسئولین نهادهای مالیاتی به این اطلاعات نیاز دارند. شرکت‌ها میتوانند سیاست‌های حسابداری - روش‌های انها برای انجام حسابداری - را انتخاب کنند. مجموعه‌ای از روش‌های ارزشیابی - تعیین اینکه ارزش چیزی چقدر است - و اندازه‌گیری - تعیین اینکه اندازه چیزی چقدر است - وجود دارند که در قانون یا استانداردهای رسمی حسابداری پذیرفته شده‌اند. در ایالات متحده آمریکا، اصول عمومی پذیرفته شده در حسابداری وجود دارد. در بیشتر کشورهای دنیا استانداردهای بین‌المللی گزارشگری مالی وجود دارد که توسط کمیته تدوین استانداردهای بین‌المللی حسابداری تنظیم می‌گردد. استانداردها، قواعد تخصصی یا قراردادی - یعنی روش‌های پذیرفته شده برای انجام کاری که به صورت مكتوب در قانون نوشته نشده - میباشند.

با وجود اینکه واحدهای تجاری می‌توانند در میان سیاست‌های مختلف حسابداری گزینه‌های را انتخاب کنند، اما این سیاست‌ها باید متناسب باشند: یعنی اینکه هر ساله از روش‌های یکسانی استفاده نمایند، مگر آنکه دلیل خوب و موجهی برای تغییر سیاست حسابداری وجود داشته باشد. به این مبحث، اصل ثبات رویه گفته می‌شود. این سیاست‌ها باید برای سهامداران افشا یا آشکار گردد: گزارش سالیانه حاوی صورت سیاست‌های حسابداری خواهد بود که به هر گونه تغییرات ایجاد شده در آن اشاره می‌کند. این امر سهامداران را قادر می‌سازد تا سود‌ها و ارزش‌های شرکت را با موارد مشابه سال‌های قبل مقایسه کنند.

زمینه‌هایی که در مورد آنها انتخاب سیاست‌ها می‌تواند باعث ایجاد تفاوت چشمگیری در رقم سود نهایی گردد، عبارتند از: استهلاک - یعنی کاهش ارزش دارایی‌ها در حسابهای شرکت (درس ۹ را مطالعه کنید) - ارزش یابی موجودی کالای شرکت، و اندوخته ذخیره استهلاک - یعنی مبالغ پولی که از صدها کسر می‌شود - برای پرداخت‌های بازنیستگی در آینده.

از آن جا که همیشه بیش از یک روش برای ارائه حساب‌ها وجود دارد، حسابهای شرکت‌های بریتانیایی باید تصویر واقعی و منصفانه‌ای از صورت وضعیت مالی شان را ارائه دهند: بدین معنا که احتمالات متعددی به غیر از تصویر واقعی و منصفانه شرکت وجود دارد - تصویر واقعی و منصفانه یعنی اینکه تنها یک راه وجود دارد.

ب : هزینه تاریخی و حسابداری تورمی

هدف از استانداردهای حسابداری، ارائه اطلاعاتی برای سهامداران است که به آنها اجازه اتخاذ تصمیمات مالی را خواهد داد. این یکی از دلایلی است که در بسیاری از کشورها از اصل هزینه تاریخی تبعیت می‌کنند: شرکت‌ها قیمت خرید اولیه دارایی‌ها را ثبت میکنند نه قیمت خرید جاری (برآورده) یا هزینه جابجایی آن را. این اصل منصفانه و واقعی‌تر است، و اگر شرکت قصد ادامه فعالیت را داشته - یعنی شرکت موفقی که امور تجاری خود را

ادامه خواهد داد- ارزش فعلی مهم نمی باشد، زیر آن قصد فروش یا نیاز فعلی به جایگزینی این دارایی ها وجود ندارد.

اما برخی کشورهای دارای تورم منظم و زیاد، آفریقای جنوبی، از سیستم‌های حسابداری تورمی استفاده می‌کنند که قیمت‌های در حال تغییر را نیز در نظر می‌گیرند. یکی از سیستم‌های مورد استفاده، حسابداری هزینه جابه جایی است که تمام دارایی‌ها را به نرخ جایگزینی فعلی- یعنی مبلغی که باید اکنون جهت جایگزینی آن دارای پرداخت شود- ارزش گذاری می‌کند.

درس ۸: اصول و فرضیات حسابداری

الف : فرضیات حسابداری (مفروضات)

- در هنگام نوشتمن حساب ها و صورت حسابهای مالی، حسابداران باید یک سری فرضیات، اصول و موارد قراردادی را رعایت کنند. فرضیه چیزی است که به طور عمومی به عنوان یک امر حقیقی پذیرفته میشود. در ذیل فرضیات اصلی مورد استفاده حسابداری آمده است.
- فرض " نهاد مستقل " یا " نهاد تجاری " این است که واحد تجاری واحد حسابداری مجزا از مالکان، بستانکاران و مدیران و دارایی آنها می باشد. این افراد می توانند همگی تغییر کنند، اما واحد تجاری طبق روال قبل به کار خود ادامه می دهد.
- فرض دوره زمانی می گوید: زندگی واحدهای تجاری را می توان به دوره های زمانی (مجازی) نظیر سال مالی یا سه ماهه مالی تقسیم کرد.
- فرض تداوم فعالیت یا ادامه حیات شرکت می گویند واحدهای تجاری به کار خود در آینده ادامه خواهد داد، پس ارزش بازاری فعلی دارایی های آنها مهم نیست. (به درس ۷ مراجعه کنید)
- فرض واحد اندازه گیری این است که تمامی تراکنش های مالی بر حسب یک واحد پولی انجام میشوند. شرکت هایی که شعب فرعی در کشور های مختلف دارند- یعنی شرکت های دیگری که مالک آنها هستند- باید نتایج مالی شعب فرعی خود را به صورت یک ارز واحد در صورت حساب های تلفیقی مربوط به کل مجموعه شرکت وارد کنند .

ب : اصول حسابداری

- در زیر مهمترین اصول حسابداری آورده شده است (ولی اصل ثبات رویه و اصل هزینه تاریخی که در درس هفت بدان اشاره شده است)
- اصل افشا کامل می گوید که گزارشگری مالی باید شامل تمامی اطلاعات مهم باشد : یعنی هر چیزی که برای استفاده کنندگان صورتهای مالی مهم باشد.
- اصل اهمیت می گوید که لازم نیست تا مقادیر بسیار کوچک و بی اهمیت نشان داده شود.
- اصل محافظه کاری این است که در مواردی که استفاده از روشهای حسابداری متفاوتی امکان پذیر است ، شما روشی را انتخاب کنید که کمترین احتمال برای این امر وجود داشته باشد که در این روش تخمین دارایی ها یا درآمد به صورت کمتر یا بیشتر از حد واقعی صورت نگیرد .
- اصل بی طرفی می گوید که حساب ها باید بر اساس حقایق باشند نه ایده ها و احساسات شخصی بنابراین حساب ها باید قابل بررسی و رسیدگی باشند: یعنی باید این امکان برای حسابرسان داخلی و خارجی وجود داشته باشد که نشان دهنده این حساب ها صحیح هستند، اما این کار همیشه امکان پذیر نیست: برای مثال استهلاک داراییهای مشهود یا استهلاک داراییهای نامشهود، و ذخیره حسابهای مشکوک الوصول لزوماً جانبدارانه است- بر اساس ذهنیات افراد هستند.

- اصل تحقق درآمد این است که درآمدها در دوره حسابداری که کشف شده تحقق می‌یابند. به این معنی، هنگامی که خدماتی ارائه شده یا کالایی تحويل داده شده در آمد ثبت می‌گردد هنگامی که هزینه آنها دریافت می‌شود.
- اصل تطابق، که مربوط به تحقق درآمد می‌باشد، می‌گوید که هر بهای تمام شده یا هزینه مربوط به درآمد کسب شده باید در همان دوره کسب شده ثبت گردد. (هزینه‌های هر دوره از درآمد همان دوره کسر می‌گردد)

درس : ۹ استهلاک دارایی های مشهود و استهلاک دارایی های نامشهود

الف : دارایی های ثابت

دارایی های ثابت معمولاً به دارایی های جاری و دارایی های ثابت تفکیک می شوند. دارایی های جاری نظیر وجوه نقد و موجودی کالا دارایی هایی هستند که در کمتر از یک سال مورد استفاده قرار گرفته و یا به وجه نقد تبدیل می شوند؛ از سوی دیگر دارایی های ثابت، نظیر ساختمان و تجهیزات دارایی هایی هستند چه واحدهایی تجاری برای سال های زیادی از آنها استفاده خواهند کرد. اما دارایی های ثابت مستهلك- برای استفاده و محسوب می گردد- تاریخ گذشته می شوندو سرانجام ارزش اندکی داشته یا ارزش خود را از دست می دهند. در نتیجه دارایی های ثابت مستهلك می شوند؛ یعنی ارزش آنها در ترازنامه هر ساله در حساب سود و زیان به میزان هزینه در برابر سود کاسته می شود . به بیان دیگر هر سال بخشی از هزینه دارایی از سودهای آن کاسته می شود.

روش استهلاک در حسابداری باعث می شود تا کل هزینه دارایی ثابت در برابر سود ها را در همان سال خریداری دارایی به حساب هزینه ها وارد کنیم. به جای آن، نه دارایی را می توان در طول تمام سال های استفاده از دارایی، به حساب هزینه ها وارد کرد. این این امر نمونه ای از اصل تطابق است.

ب : ارزش یابی :

دارایی های نظیر ساختمان، ماشین آلات و وسایل نقلیه همگی در گروه دارایی های ثابت قرار می گیرند. حتی بر قیمت آن افزوده می شود، یعنی ارزش آن افزایش می یابد. شرکت های بریتانیایی گاهی در ترازنامه های شان، دارایی های ثابتی که بهای آنها افزوده شده، نظیر زمین و ساختمان، را مجدداً ارزشیابی می کنند. ارزشیابی مجدد یا با روش هزینه جایگزینی جاری- مقدار هزینه برای خرید دارایی جدید- انجام می گیرد و یا به روش ارزش خالص بازیافتی - به بهایی که می توان این دارایی را فروخت. انجام این کار در شرکت های آمریکایی مجاز نمی باشد. به غیر از این مورد استثناء، استهلاک تنها در کشورهای ثبت می شود که از سیستم حسابداری تورمی استفاده می کنند. شرکت های کشورهایی که از حسابداری هزینه ای تاریخی- دارایی به بهای اولیه خریدش ثبت می شود- استفاده می کنند، معمولاً ارزش برآورده شده که بازاری- قیمتی که در آن می توان امروز چیزی را فروخت- را ثبت نمی کنند. اصل محافظه کاری و بی طرفی این موضوع را تایید می کنند: و در جایی که شرکت تداوم فعالیت دارد، ارزش بازاری دارایی های ثابت آن مهم نیست.

ج : سیستم های استهلاک

شایع ترین سیستم استعلام برای دارایی های ثابت، استهلاک به روش خط مستقیم می باشد که منظور آن این است که در طول عمر مفید دارایی، هر ساله مبلغ سالیانه یک سالی در برابر سود به حساب هزینه وارد می شود (مسئله کسر سالیانه $10 \times$ درصد از هزینه ارزش دارایی از سود ها به مدت ۵ سال). اری از شرکت های قاره اروپا استفاده از روش استهلاک زودرس را مجاز می دانند: یعنی واحد ها می توانند کل هزینه یک دارایی را در زمان کوتاهی کسر کنند. اجازه برای استفاده از روش استهلاک زودرس، انگیزه ای برای سرمایه گذاری است: ی روشنی

آی‌آر حسابداران - سایت تخصصی دانشجویان حسابداری ایران

برای ترغیب سرمایه‌گذاران برای سرمایه‌گذاری است. برای مثال، اگر شاخص کل بهای تمام شده یک دارایی را تنها در یک سال کسر کند، آن شرکت سرودها و در نتیجه مبلغ مالیات پرداختی اش را کاهش میدهد. در نتیجه دارایی‌های جدیدی نظیر ساختمان‌های بزرگ را می‌توان با قیمت صفر در ترازنامه ارزش گذاری کرد. در بریتانیا انجام این کار به عنوان تصویر واقعی و منصفانه از دارایی‌های شرکت تلقی نمی‌شود.

درس ۱۰ : حسابرسی

الف : حسابرسی داخلی

پس از آنکه دفترداران حساب های خود را کامل کردند، و حسابداران صورت های مالی را تهیه نموده اند، حسابرسان داخلی به بررسی این دفاتر و صورتهای مالی می پردازند. حسابرسی داخلی عبارت است از بررسی حسابهای شرکت توسط حسابرسان یا کنترل کنندگان خود شرکت. ا دقق و صحبت حسابها را ارزیابی کرده و اشتباهات را بررسی می کنند. آنها اطمینان حاصل می کنند که این حسابها مطابق با سیاست ها، روش ها، استانداردها قوانین و مقررات وضع شده بوده یا از آنها تبعیت می کنند (درس هفت و هشت را ببینید). به علاوه حسابرسان داخلی، سیستم کنترلی شرکت در ارتباط با ثبت تراکنش ها، ارزش گذاری دارایی ها و غیره را بررسی می کنند. آنها به این منظور اقدام به بررسی می کنند تا متوجه شوند که این سیستم ها کافی و مناسب بوده و، اعمال تغییراتی را در سیستم ها و روش های فعلی توصیه می کنند.

ب : حسابرسی خارجی

شرکت های عمومی باید صورتحساب های مالی شان را به حسابرسی خارجی - حسابرسان شرکت کار نمی کنند - تسلیم کنند. حسابرسان باید در این مورد نظر دهنده نظر دهنده تصویر واقعی و منصفانه از وضعیت و نتایج مالی شرکت می باشند یا خیر (درس ۳ را ببینید) حسابرسان خارجی در طول انجام حسابرسی، سیستم های کنترل داخلی شرکت را بررسی می کنند تا مشاهده کنند که آیا تراکنش های شرکت به درستی ثبت شدند یا خیر. آنها بررسی می کنند که آیا دارایی های ذکر شده در ترازنامه ای واقعا وجود دارند، و اینکه آیا ارزشیابی آنها صحیح می باشد یا خیر. برای مثال، آنها معمولا بررسی می کنند که برخی از بدھکاران ثبت شده در ترازنامه حقیقی هستند. علاوه آنها موجودی جنسی سالیانه - تعداد کل کالای آماده برای فروش که در اختیار شرکت است - را بررسی می کنند. آنها همیشه به دنبال یافتن اقلام غیر عادی در دفاتر حساب یا صورت حسابهای شرکت می باشند.

تا این اواخر، شرکت های بزرگ حسابرسی نیز خدمات مشاوره ای را برای شرکتهایی که کار حسابرسی آنها را انجام می دادند، ارائه کرده و مشاوره هایی در مورد برنامه ریزی، استراتژیو بازسازی تجاری به آنها می دادند. اما پس از شماری از رسوایی های بزرگ مالی، بیشتر شرکت های حسابرسی بخش حسابرسی و مشاوره شان را جدا کردند، زیرا حسابرسی که برای ارائه مشاوره به مشتری نیز دستمزد می گیرد دیگر حسابرس کاملاً مستقل نمی باشد.

درس ۱۱ : ترازنامه ۱

الف : دارایی ها، بدهی ها، سرمایه

قانون مربوط به شرکت ها در بریتانیا و کمیسیون بورس اوراق بهادر در ایالت متحده، شعرش از حرم رضوی به انتشار ترازنامه سالیانه می کند: منظور از تراز نام، صورت وضعیت برای سهامداران و بستانکاران است. ترازنامه سندی است که دو بخش دارد. جمع کل هر بخش باید کاملاً برابر باشد تا ترازنامه آنها مساوی شود. یک طرف دارایی های واحد های واحد تجاری را نشان می دهد: منظور از دارایی ها، چیزهای تحت تملک شرکت مانند کارخانه و ماشین آلات می باشند که منافع اقتصادی آتی را با خود به همراه خواهند داشت. طرف دیگر، بدهی های شرکت سرمایه شرکت یا حقوق صاحبان سهام (درس ۱۲ را ببینید) را نشان می دهد. بدهی ها، تعهدات شرکت برای پرداخت هزینه های به سازمان ها یا افراد دیگر می باشد: یعنی پولی که شرکت بدهکار است یا در تاریخ های بعدی بدهکار خواهد شد. بدهی ها اغلب شامل وام ها، مالیات هایی که به زودی باید پرداخت شود، پرداخت های حق بیمه بازنیستگی به کارمندان، و صورت حساب های فروشندگان می باشد. فروشندگان شرکت هایی هستند که مواد خام یا قطعات را تهیه می کنند. اگر فروشندگان قبل از پول پرداختی توسط خریداران، یک دوره زمانی به آنها مهلت دهند، به آن واگذاری اعتباری یا نصیری گفته می شود. از آنجایی که دارایی ها به صورت بدهکار نشان داده می شوند (زیرا برای خرید آنها، حساب وجود نقد یا سرمایه بدهکار می شود) و جمع کل دارایی ها باید با جمع کلی بستانکاران برابر باشد- یعنی بدهی ها و سرمایه- لذا دارایی برابر است با بدهی به اضافه سرمایه.

شرکت های آمریکایی و نیز اروپایی معمولاً دارایی ها را در سمت چپ و بدهی ها و سرمایه را در سمت راست ترازنامه قرار میدهند. در بریتانیا این عمل به لحاظ سنتی به صورت منحنی انجام می شود، اما اکنون بیشتر شرکت های بریتانیایی از قالب ستونی عمودی استفاده می کنند که در آن دارایی ها در بالا و بدهی و سرمایه در پایین نوشته می شود.

ب : حقوق صاحبان سهام

حقوق صاحبان سهام شامل تمام پولی است که متعلق به سهامداران می باشد. بخشی از این پول سهام سرمایه است، یعنی پولی که شرکت از طریق فروش سهام به خود به دست آورده است. اما حقوق صاحبان سهام علاوه بر این می تواند شامل سودهای انباشته باشد: سودهای انباشته درآمدهای کسب شده از سالهای قبل است که تاکنون به صورت سود سهام توزیع نشده اند- یعنی به آنها پرداخته نشده است. حقوق صاحبان سهام برابر است با دارایی های خالص شرکت یا دارایی منهای بدهی ها.

ترازنامه نشان نمی دهد چه یک در طول یک سال چه مقدار پول را خرج یا دریافت کرده است. این اطلاعات در صورت های مالی دیگر مانند صورت حساب سود و زیان و صورت گردش وجود نقد ارائه می شود. (درس ۱۴ را ببینید)

درس ۱۲ : تراز نامه ۲ : دارایی ها

الف : دارایی های ثابت و دارایی های جاری

در حسابداری دارایی ها به طور کلی به دو دسته دارایی های ثابت و جاری تقسیم می شوند. دارایی های ثابت (دارایی های غیرجاری) سرمایه‌گذارها نظیر ساختمان و تجهیزات برای مدت زمان طولانی توسط واحد تجاری مورد استفاده قرار خواهد گرفت. دارایی های جاری چیزهایی هستند که احتمالاً در آینده نزدیک توسط واحدهای تجاری مورد استفاده قرار می گیرند. درایی های جاری شامل وجود نقد- پول موجود برای مصارف روزمره- شرکت ها یا افرادی که به شرکت بدهکار بوده و باید در آینده نزدیک پول خود را پردازنند؛ موجودی های جنسی می باشد.

اگر شرکتی تصور می کند یک بدھی پرداخت خواهد شد، باید زیاد مربوطه را پیش بینی کند، یعنی اقدام لازم جهت آمادگی برای وقوع این زیان بر طبق اصل محافظه کاری انجام می شود (درس ۷ را ببینید) جمع کل این بدھی به عنوان بدھی مشکوک الوصول از دفاتر هست یا خارج می شود، و با هزینه کردن مبلغ مربوطه در برابر سود ها، حساب ذخیره مطالبات مشکوک الوصول ایجاد می گردد؛ یعنی مبلغ بدھی از سود سالیانه شرکت کسر می گردد.

ب : ارزشیابی

شرکت های تولیدی و مومن موجودی کالای مواد اولیه، کالای در جریان- که برای ساخت محصولات در حال استفاده از آن ها می باشند- و کالای آماده برای فروش. روش‌های ارزشیابی مختلفی برای موجودی کالا یا موجودی جنسی وجود دارد، اما عموماً موجودی های کالا بر مبنای اصل اقل بهای تمام شده یا ارزش بازار ارزش گذاری می شوند؛ مفهوم اصل اقل بهای تمام شده یا ارزش بازار این است که کدام رقم کمتر است: هزینه موجودی کالا- قیمت هر نوع کاری که بر روی این اقلام انجام شده- یا قیمت فعلی بازاری آن. این مورد نیز نمونه دیگری از اصل محافظه کاری است. با این که انتظار می‌رود موجودی کالا با سود خوبی فروخته شود، اما شما نباید این سوز را پیش بینی کنید.

ج : دارایی های مشهود و نامشهود

دارایی های مشهود و نامشهود تقسیم کرد. دارایی های مشهود، دارایی هایی با ماهیت فیزیکی- یعنی چیزهایی که می توان آنها را لمس کرد- میباشند که از جمله آنها می توان به اموال، تجهیزات و ماشین آلات اشاره کرد. دارایی های مشهود معمولاً به بهای تمام شده تاریخی شان منهای هزینه های استهلاک انباشته ثبت می شوند؛ منظور از هزینه های استهلاک انباشته مبلغ هزینه دارایی هاست که قبل از مبلغ سود کسر شده است. این فرایند ارزش خالص دفتری دارایی ها را به ما نشان می دهد.

دارایی های نامشهود عبارتند از: نام های تجاری- نام های محفوظ قانونی برای محصولات شرکت- حق الامتیاز- حقوق انحصاری جهت تولید محصول خاص و جدیدی در یک دوره مشخص و ثابت؛ و علائم تجاری- علائم یا